

KI IS VOLT HORVÁTH SÁNDOR NY. TŰZOLTÓ ALEZREDES?

Publikálta: Hollósi Tibor (2013.04.19 09:18:45)

In memoraim Horváth Sándor

KI IS VOLT HORVÁTH SÁNDOR NY. TŰZOLTÓ ALEZREDES?

Tégy engem, mint pecsétet a szívedre
(Énekek 8,6)

In memoraim Horváth Sándor

Mikor végül is a tűz emészti el azt, aki egész életében tűzoltó volt: talán az hozhat csak a gyászban megnyugvást. Szekszárd első hivatásos tűzoltójának unokájában a kezdetektől lobogott a láng; már akkor e lobogás élte, mikor 1980-ban tűzmegelezési előadóként megkezdte a pályáját. Némi tapasztalatszerzést követően elvégezte a BM Kiképző Központ tisztképző tagozata tűzmegelezési szakát. Lendülete, munkabírása, hivatástudata, pontossága és emberközpontúsága az ország legjobb tűzmegelezési szakembereinek egyikévé emelte kiváló tudását országos szakmai megmérettetéseken való remeklése éppúgy kétségbe vonhatatlanná tette, mint a hétköznapiakban kiépített, hivatását elősegítő kapcsolata és alázatos, ugyanakkor kérlelhetetlen hozzáállása az ügyfelekhez és a munkához.

Tűzoltóparancsnok-helyettesként nemcsak a megelezési tevékenységben és annak szervezésében, hanem a tűzoltásban és műszaki mentésben is tetterősen részt vállalt. A szekszárdi Nagyvilág Filmszínház és az öcsényi repülőtér hangárjának tűzeseténél betöltött szerepe éppúgy példázza elkötelezettségét, mint a pörbolyi vasúti balesetnél végzett irányítói munkálkodása. Vezetői ténykedése mellett sohasem mulasztotta el, hogy az állomány fiatal tagjaival folyamatosan foglalkozzék, őket tanítsa és segítse. A Tolna Megyei Tűzoltószövetség alelnöke, a hivatásos tagozat vezetője volt. Érdemeit előljárói is felismerték: számos városi, megyei és országos tűzoltói kitüntetés, továbbá belügyminiszteri elismerést birtokolt. Szekszárd város 2004-ben Az év tűzoltója címmel díjazta életpályáját.

Hivatásos tűzoltói szolgálati viszonyát a katasztrófavédelmi főigazgató 2005-ben közös megegyezéssel szüntette meg. Nyugállományú tűzoltó alezredesként csupán néhány évnyi nyugalom adatott meg neki; a váratlanul jelentkező betegség lesújtó és elkeserítő gyorsasággal kerítette hatalmába a testét. Megenyhíteni fájdalmukat itt a tudat, hogy hivatása iránti lobogó szenvedélyét családjában továbbörökítette, és hogy szelleme, akaraterije a legvégsőkig őrizte korábbi tette kész lendületét, s ezzel egykori jelenlétének bélyegét végképp belénk égette. Mert ő méltónak bizonyult arra, hogy pecsétként a karunkra, a szívünkre tegyük, hiszen szeretete a családja és szenvedélye a hivatása iránt még mindig úgy lobog, mint a lobogó tűz, mint az ÚRnak lángja. A gyászban pedig talán csakis az hozhat megnyugvást, ha azt, aki egész életében tűzoltó volt, a tűz emészti el.

Horváth Sándor emlékére

(Kosztolányi Péter)